

Een ongeregeld zootje

Dat werd van ons gezegd. Toen, in februari 1974. En dat waren we eigenlijk ook wel een beetje. We kraakten de pastorie, hielden de deuren dicht, vervingen de sloten en verhinderden dat de pastores van het zogenoemde citypastoraat konden binnenkomen!

We waren eigenlijk ook echt een ongeregeld zootje: oud en jong, technisch en artistiek, student en ambtenaar, parochianen en toevallige kerkgangers. Maar allemaal boos en verontwaardigd om de plannen van een projectontwikkelaar die het kerkgebouw wilde slopen om op die plaats een bejaardenhuis neer te zetten. Werd gezegd... Maar het klopte wel in zoverre dat de Bisschop van Haarlem de kerk wilde sluiten.

No way! Onder geen beding! En toen de bisschop dreigde zijn priesters terug te trekken – want dan was het geen kerk meer, en mocht het gesloopt worden was zijn redenering – raakte ik, als oud-kapelaan bij het ongeregelde zootje betrokken.

Geholpen door heel veel supporters en een gunstige pers die zo'n kerkelijke revolutie het publiceren waard vond, ging de groep van start. De kerkdiensten gingen door, het koor ging door, de collectes gingen door. Maar daarnaast, dankzij de vele deskundigheden en disciplines binnen de groep en een onmeetbare menigte hemelse engelbewaarders werd er begonnen aan restauratie-activiteiten. Dat was wel nodig om de allerergste sporen van verwaarlozing en achterstallig onderhoud onder handen te nemen. Dat hierbij alle strikte bepalingen van de ARBO wet volslagen uit het oog werden gehouden was onvermijdelijk. Daar hadden wij onze vrijwillige hemelse beschermers voor ingeschakeld! Die wij nu nog enorm dankbaar zijn!

Dit was, in het kort, het sprankelende begin van het behoud van het gebouw van de Duif. En in de vele jaren die volgden, tot nu aan toe, werd alle energie ingezet om de Duif als religieus centrum te behouden. Met een open aandacht voor de theologische ontwikkeling, de liturgische vernieuwing en multiculturele ontwikkeling. De Duif werd zo een oecumenische basissamenleving. En is die opzet op vrijwillige basis 50 jaar trouw gebleven!

Of de Duif als oecumenische basissamenleving het eeuwig leven is beschoren valt sterk te betwijfelen. Ons is geen eeuwig leven gegund. Het gebouw van de Duif is gelukkig in goede verantwoordelijke handen. De klus van dat ongeregelde zootje is in safe Amsterdamse handen terecht gekomen.

En ik ben er nog steeds trots op dat ik met dat geweldige cluppie wat kon meedraaien!

• *Harris Brautigam*

7 vragen aan Duiven

In dit nummer starten wij op pagina 2 opnieuw de zeven-vragen rubriek. Maar daarbij hebben we natuurlijk jullie input en reacties nodig. Bij deze een uitnodiging aan iedereen, deel je ervaringen en meningen met ons, waarvoor alvast dank.

Het Groene Licht en alle overwegingen zijn als PDF beschikbaar op www.deduif.net

Nr 2 - 30 maart 2023

Volgend nummer verschijnt op 25 mei

Deadline kopij: zondag 14 mei

Adresseeer aan: info@deduif.net, betr. 'kopij HGL'

Vieringen en voorgangersrooster

Aanvang zondagsvieringen 10:30 uur

- 2 apr Hans Ernens (Palmpasen)
- 6 apr Witte Donderdag/Seidermaal
Via Zoom, met Jan Meijer, Helma Schenkeveld en Natasja Bakker
- 7 apr Goede Vrijdag wandeling met
Diana Vernooij en Noud-Lodewijk
- 9 apr Pasen, Bert van der Meer
- 16 apr Maranca Schenkeveld & Noud-Lodewijk
- 23 apr Gastvoorganger Harris Brautigam
- 30 apr Natasja Bakker
- 7 mei Diana Vernooij
- 14 mei Maranca Schenkeveld
- 21 mei Jan Meijer
- 28 mei Pinksteren, Henk Kemper
- 4 juni Gastvoorganger Catrinus Mak

Het actuele voorgangersschema is te lezen op www.deduif.net

Geluid en Zoomregistratie

Elke zondag: Erwin geassisteerd door Marc

Agenda

- 2 april 12:00 uur
Vergadering van aangeslotenen

Kerkruimte inrichten & sluiten

- | | | |
|--------|----------------|----------|
| 2 apr | Sabine en Fred | Liesbeth |
| 9 apr | Liesbeth | Liesbeth |
| 16 apr | Ad | Ad |
| 23 apr | Natalie | Natalie |
| 30 apr | Liesbeth | Liesbeth |
| 7 mei | Sabine en Fred | Henk |
| 14 mei | Liesbeth | Natalie |
| 21 mei | Ad | Ad |
| 28 mei | Natalie | Natalie |

Ben je verhinderd, ruil dan zelf...

...en geef het ook aan mij door wie er voor jou in de plaats zal komen.

• *Liesbeth Broekhoff*

Verder in dit nummer

- 2 Afscheid van voorzitter Gerrard
- 2 De 7 vragen aan...
- 3 Waarachtig, ik ben 80 | 50 Jaar Duif
- 3 Goede Vrijdag, Passietoetocht
- 3 Brieven
- 4 De viering van 12 maart 2023
- 5 Een LHBTIQ dienst in Nairobi

De 7 vragen aan...

Vroeger kende 'iedereen iedereen' in de Duif. Nu is dat niet meer zo. Er komen mensen bij en er gaan er wel eens weg. Sommigen ken je bij naam, anderen alleen van gezicht. Dit keer stelde de redactie de bekende zeven vragen aan...

Hoe kwam je in de Duif terecht, wanneer en waarom in de Duif?

Na terugkeer in Amsterdam een jaar de tijd genomen om een kerkelijk thuis te vinden. In de Duif voelden wij ons welkom, de vorm van liturgie sprak mij aan.

Wat vind je leuk of bijzonder van onze vieringen of mis je iets?

De muziek raakt mij. De vele voorgangers die allemaal andere accenten leggen. Dat zet je zelf ook tot nadenken.

Wat neem je mee of blijft je bij ná een viering in de Duif?

In ieder geval het liturgieboekje. Soms lees ik teksten na en overdenk die dan.

Wat zijn jouw favoriete liederen, hebben zij een specifieke betekenis voor je?

Delf mijn gezicht op. Zie de ander en laat jezelf ook zien. Zo ben je gelijkwaardig en toon je respect naar jezelf en de ander.



Vanwege zijn drukke werkzaamheden heeft Gerrard Boot moeten besluiten om zijn al 8 jaar durende voorzitterschap neer te leggen. Wij danken Gerrard voor zijn inzet, belangstelling, mooie bijdragen en het fijne contact met alle mensen in en rond De Duif. Het ga je goed, Gerrard! Wij blijven elkaar gewoon ontmoeten tijdens een Duifviering.

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hans, Rui, Hortense, Ellen en Angela. Eindredactie: Fred Vos Indeling: Freek van der Marck. Eindvormgeving: Fred Vos. HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: info@deduif.net
website: www.deduif.net
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon: 06 45949624
Bank: NL20 RABO 0173 6297 92

Hoe word ik aangeslotene?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming. Van hen wordt actieve deelname verwacht.

Jaardoel - maandcollecte

2023 - De Duif 50 jaar

2022 - Hart voor Tanzania

Ellen Tiggeler - de Jong



Lees je het HGL?

En wat zou je leuk/ belangrijk vinden om te lezen of eventueel te schrijven?

Altijd.

Wat meer actualiteit vanuit de Duif maar ook van de omgeving.

Heb je zelf ideeën hoe we weer wat meer mensen in de Duif zouden kunnen verwelkomen?

Zorg dat de Duif zichtbaar is. Dit kan je oa. bereiken door ingezonden stukjes of columns te sturen naar de diverse buurtkrantjes. Dit idee heb ik al eens eerder gedropt en toen was Diana enthousiast en die wilde wel schrijven.

Wil je verder nog iets aan ons kwijt?

Als er nieuwe mensen zich aanmelden bij de Duif is het goed om te laten weten dat de aanmelding binnen is gekomen. En maak een soort welkomstpakketje. Hier kan oa. de laatste HGL in zitten, maar ook een a4tje met een stukje geschiedenis.

Waarachtig, ik ben 80!

De voorbije twee jaar heb ik gedacht dat ik dat wel niet zou halen.

Maar zie... ik ben er nog. Bedankt voor alle lieve kaarten, vooral veel dank aan het koor; dat mij ontzettend verwend heeft met zang-bloemen-kaart, versierde stoel en veel slingers en ballonnen.

In één keer de kaarsjes uitblazen het leek wel of ik 8 in plaats van 80 werd.

Terwijl ik dacht dat deze verjaardag geruisloos voorbij zou gaan is het een groot feest geworden. De laatste twee jaar, toen ik ziek en ellendig was, heb ik jullie wel gemist. Wat vind ik het heerlijk om weer in het koor te staan en wat geweldig van Jos om mij steeds weer te halen.



Ook woensdag 15 maart, toen ik echt jarig was, werd een heel bijzondere dag. Om half twaalf kwam er een ambulance voorrijden. Niet nieuw hier, want dat gebeurt bijna dagelijks. Maar op deze ambulance stond "wens-ambulance" en daarin lag mijn ernstig zieke zus die al een paar weken in een hospice woont. Dat was het mooi-ste cadeau dat ik kreeg. Allemaal geregeld door haar dochter!

Nou dat was dus de verjaardag waarvan ik dacht dat die weer geruisloos voorbij zou gaan.

Veel dank aan iedereen die dit voor mij hebben gedaan, het was een geweldige dag. Hopelijk blijft het goed met mij gaan en gaat

die kanker niet weer een keer opspelen.

Maar nu gaat het goed en ik blijf weer zingen.

Aan alle duiven een lieve groet,

• Corrie Keijzer

50 Jaar Duif

Hoe kwam ik dáár terecht?

Door Corrie Keijzer - Ik was 29 en mijn werk was in een jongeren centrum in de van Eeghenstraat. Thom Moerkamp was één van de deelnemers en die Thom is nog steeds een 'Duif'.

Tom Haggenburg was ook deelnemer en die kwam op het idee om, met wie dat wilde, te gaan zingen. Zo ontstond een klein koortje waar we gezellig met elkaar één avond per week gingen zingen. Zo maar, wat we leuk vonden.

Op een goede dag kregen we een bericht van Pieter van Delft. Dirigent van het koor van de Duif op de Prinsengracht. De Duif moest dicht en toen had hij bedacht om dat te doen met een heel plechtige viering en veel zang maar zijn koor was te klein. Hij had via, via, gehoord dat er in de van Eeghenstraat een koortje was maar die deden er niets mee. Of wij ons niet wilden aansluiten bij het koor van de Duif. En zo geschiedde. We gingen meezingen met het Duifkoor. Toen er een aktie groep voor het behoud van de Duif werd opgericht deden wij mee. De kerk werd letterlijk gekraakt en we gingen door met de vieringen op zondag. Op de deur kwam een groot plakkaat te hangen: "De Duif Lees verder op pag. 4 ►"

Goede Vrijdag

Op vrijdag 7 april is er de mogelijkheid om deel te nemen aan een gezamenlijke wandeling door de stad, een passietocht.

We lezen dan teksten voor en er zal ook stilte zijn. Op onze tocht staan we stil bij verschillende plekken die raken aan het lijden, hier in de stad. Zo bezoeken we het nationale Holocaust monument, treffen we Jezus aan op een bank en ontmoeten we raamprostitutuee Belle. Kortom het wordt een stads alternatief voor de traditionele kruisweg. Diana en ik begeleiden de tocht.

Op vrijdag 7 april verzamelen we om 7 uur 's avonds op de stoep voor de Duif. Van daaruit starten we de passietocht door de stad.

De wandeling duurt alles bij elkaar anderhalf uur en eindigt vervolgens bij de Oude Kerk.

Met wie wil, houden we een nababbel in de kroeg. Weet je hartelijk welkom.

Het belooft een indrukwekkende tocht te worden. Fijn als je van tevoren laat weten of je komt. Je kunt jezelf opgeven bij mij of bij Diana. Bij ons kun je ook nadere informatie krijgen over de tocht. Op het laatste moment aanhaken kan uiteraard ook.

Dus op naar Goede Vrijdag.

Met z'n allen, 7 april, om 19:00 uur, op de stoep voor de Duif.

• Noud-Lodewijk

Brieven

Lieve Duiven,

Door de plotselinge, ernstige ziekte van mijn man (leukemie) zijn de afgelopen maanden best moeilijk geweest. Na een ziekenhuisperiode van 10 weken is hij inmiddels 7 weken thuis. En hij gaat razendsnel vooruit, mede door een gezonde eetlust. Hij loopt weer, kan in zijn eentje de trap op en af en hij is weer volledig zelfstandig wat de persoonlijke verzorging betreft. Afgelopen weekend heeft hij zelfs weer auto gereden!?!

Lees verder, pag. 4 ►

► **Vervolg Brieven** pag.3

Jullie gebed en jullie medeleven, in welke vorm dan ook, was hartverwarmend! Het heeft me bijzonder goed gedaan! Dank jullie wel!!!

● *Maranca Schenkeveld*

Beste Duiven,
Een jaar geleden benaderde Ellen Tiggeler mij met de mededeling dat 'De Duif' een collecte houdt voor Hart voor Tanzania voor de bouw van een hartkliniek in Tanzania. Wat een geweldige mooie actie van De Duif om met zo'n collecte te beginnen.
Nu, een jaar later, ontvingen we recent, zeer aangenaam verrast en met veel blijdschap, Ellens bericht dat de jaarcollecte 2022 € 1.161,91 heeft opgebracht. Dit bedrag wordt gebruikt voor de bouw van de hartkliniek in Kilimanjaro Christian Medical Centre, Moshi, Tanzania.
Hiervoor zijn we De Duif in Amsterdam zeer dankbaar. We hopen dit jaar de eerste paal in de grond te kunnen slaan.

Namens het bestuur van stichting ZGT-Overzee en het project Hart voor Tanzania willen we De Duif bedanken voor dit mooie bedrag.

Het project Hart voor Tanzania:
Er is geen hartafdeling voor kinderen en volwassenen in de regio Kilimanjaro in het Noordoosten van Tanzania waar 16 miljoen mensen wonen (inwoners Tanzania ca. 60 miljoen). Maar aangeboren hartafwijkingen en verworven hartaandoening komen bij circa 1,5% mensen voor. Hierin willen we veranderingen brengen door een hart- en vaatafdeling te bouwen in Kilimanjaro Christian Medical Centre, Moshi, Dit zal plaats vinden in samenwerking met een ICT team uit Leeuwarden en stichtingen uit Minneapolis, USA. De grond wordt ter beschikking gesteld door het KCMC ziekenhuis in Moshi. Er wordt gebruik gemaakt van een lokale aannemer en bouwvakkers.

Met vriendelijke groet,

● *Salah A.M. Said*

ZGT-Overzee

Hart voor Tanzania

<https://www.zgt.nl/over-zgt/>

[maatschappelijk-beleid/zgt-overzee/](https://www.zgt.nl/maatschappelijk-beleid/zgt-overzee/)

De viering van 12 maart 2023

Het thema voor de 40 dagen tijd is: "het onvoltooide verhaal". Noud-Lodewijk koos voor "Neem nou toch het lijden op je"

Een viering waarvoor hij vrienden uitgenodigd heeft, die ook waren gekomen. Daardoor waren de stoelen beter bezet. Zeker bij de overweging toen het voltallige koor er bij kwam zitten, zodat alle toehoorders in de kerk voor Noud-Lodewijk zichtbaar werden. Prettig voor de voorganger, dat contact en het zien van de aangeslotenen. De acceptatie van wat er in je leven gebeurt en dat als uitgangspunt te nemen. Beter meenemen dan er steeds maar tegen aanlopen of het willen ontwijken.

Mijn gedachten gingen ook naar het positieve in je leven dat naast het lijden ook in je leven tegelijkertijd gebeurt. Neem nou die vreugde ook op je. Zoals ik het fijn vond dat Noud-Lodewijk het op zich genomen had om vrienden mee te nemen, zoals ik de week daarvoor ook had gedaan.

Fijn om die sfeer te voelen en te ervaren bij het langer napraten bij de koffie en de thee. Neem op je om vrienden mee te willen nemen.

Een Duif viering in optima forma!

● *Jan Meijer*

► **Vervolg '50 Jaar Duif'** pag.3

blijft open, elke zondag 10.30 uur viering". Ja hoor, we hebben het gewonnen van het Bisdom.

Ik woonde toen op de Lauriergracht in ons klooster. Ik had daar een piepklein kamertje. Toen op een keer hing ik het plakkaat, "de Duif blijft open" op de deur van mijn kamertje. Dat viel wel op!

Er werd op mijn deur geklopt. Ik deed open en daar stond daar Zuster Teresita, helemaal boos, en ze vaarde onmiddellijk tegen mij uit. Hoe ik het in mijn hoofd haalde om dit op mijn deur te plakken en nog wel aan de buitenkant, ik was helemaal fout en ging tegen de bisschop in! Ik was zo perplex dat ik alleen maar zei: 'Als u het erg vindt haal ik het er wel af.' Dat heb ik toen maar gedaan maar ik bleef wel trouw aan de Duif.

Door de jaren heen leefde Zuster Teresita zelfs met mij mee over het wel en wee van de Duif. Tot de dag van vandaag vragen ze mij nog hoe het gaat in onze kerk.

Ik zou willen zeggen nog 50 jaar, maar dat is wel erg voorbarig. Laten we eerst maar 5 jaar nemen. Ik hoop dat we blijven zingen en zolang het kan zing ik mee.

Alle lieve Duiven een welgemeende groet.

● *Corrie Keijzer*

Een LHBTIQ-kerkdienst in Nairobi

*“We love you Jesus, we adore you”,
herhaalt de voorzanger eindeloos in zijn gezang met hartstochtelijke uithalen.
“This is the church of the Lord”.
“We houden van je, Jezus, we aanbidden je”
en: “Dit is de kerk van de Heer”).*

Het geluid schettert in mijn oren en ik sta erbij en heb moeite me niet af te wenden. Ik ben wel vaker in een kerk geweest waar de evangelische devotie me afstoot. Ik vind het lastig daarbij te zijn. Pas achteraf besef ik wat er gebeurt. De voorzanger in de LHBTIQ kerk bevestigt met zijn gezang dat het gebruikelijke aanbidden in de kerk ook en volledig door LHBTIQ mensen kan worden gedaan. Ook zij zijn samen de kerk van God. Dat is een belangrijke ervaring om bij thuis te komen.

Nairobi

Ik ben in Nairobi, met mijn vriendin Anne-Marie, die daar woont en werkt, en met Marc van de Giessen, die er een pastorale training volgt. We zijn samen in de *Cosmopolitan Affirming Church*. Er zijn zo'n 15 mensen aanwezig, meest mannen. Er hangen grote banners voorin een bovenzaaltje, bovenin een kantoorgebouw in een zakendistrict c.q. industrieterrein. Verder geen kerkelijke parafernalia, alleen een elektrische piano. De kerkdienst zou om half 3 starten, maar toen we om 3 uur aankwamen was het zaaltje nog niet open. Eerst moesten de stoelen worden afgestoft en de installatie aangezet. Het is een dienst met veel zingen en een preek. De nieuwe mensen worden gevraagd zich voor te stellen. Dus ik loop naar voren en vertel dat ik van Amsterdam ben en gekozen pastor in een kerk die als een van de eersten in Nederland het huwelijk van niet-heteroseksuele stellen inzegend. Marc kent al een paar mensen maar vertelt ook over zichzelf.

Vernield

Na afloop praten we na met pastor Caroline en staffid Florence. Ze vertellen dat er veel haat en geweld is tegen LHBTIQ mensen. De inventaris van hun vorige kerkplek is volledig vernield door mensen uit de buurt. De groep heeft 10 keer moeten verhuizen in 10 jaar tijd. Dat was niet bepaald fijn voor de continuïteit van de gemeenschap. Toch blijft de gemeenschap mensen aantrekken en steunt ze hen ook.

Wekelijks is er de viering, met ontmoeting na. Mensen die uit huis gezet worden of hun baan verliezen, krijgen opvang en ondersteuning. Daarnaast draaien er tal van programma's, ondersteunt door Hivos, of andere fondsen. Er is een Womanist trainingsaanbod om de positie van vrouwen en hun leiderschap te verstevigen. Er wordt gelobbyd, voorlichting gegeven, en ze willen weer een

dagelijkse aanloop mogelijk maken met ontspanning en bibliotheek. Door Covid is er een kink in de kabel gekomen van een aantal activiteiten en van de financiering. De huur is al een tijdje niet betaald.

De CAC is een CBO, een *Community Based Organisation*. Dat is een formele organisatie met een bestuur van 5 mensen, een officiële strategie en 7 mensen in dienst waaronder de 2 waar we mee praten. Formeel zijn ze geen kerk maar een community omdat in het land het idee heerst dat je als LHBTIQ gemeenschap geen kerk kunt zijn. Vlak nadat ik terug was in Nederland is de wet gewijzigd en mogen ook de woorden Gay en Lesbian in de titels van de NGO's worden opgenomen. Of dat dan ook voor CBO's geldt, vermoed ik van niet. En sowieso is het veiliger het niet te doen.

Cirkelredenering

De zondag dat wij er waren was er in de ochtend een interreligieuze bijeenkomst geweest, waar de stellingname van de paus besproken werd. De paus roept om homoseksualiteit niet te criminaliseren en beschouwt iemands aard als van God gegeven. De daad is dan wel zondig maar de verantwoording is van de mensen zelf. Op deze interreligieuze bijeenkomst werd gesteld dat je geen homo kunt zijn en gelovig. Als je goed gelooft ben je geen LHBTIQ persoon. Dat je het bent, bewijst dat je niet goed gelooft. Deze cirkelredenering doet het goed in Kenia, helaas. Er zijn wetten in de maak die het les geven over LHBTIQ op scholen verbiedt, omdat dat propaganda maken zou zijn en erger nog, kinderen zou recruterend. Deze overtuiging over homoseksualiteit zit veel mensen dwars. We zien vooral jong volwassenen worstelen. Sommige kerkleden nemen onder druk van de familie weer afstand en zeggen zelfs dat ze gerecruteerd zijn. Het maakt het leven niet makkelijk. Maar andere mensen vinden hun weg en bouwen en leven op, dwars tegen alle weerstand in. Een van onze gesprekspartners woonde tien jaar in een sloppenwijk, kreeg er twee kinderen. Nu woont ze in een gewoon huis en is gelukkig getrouwd met haar vrouw dankzij een bevriende dominee.

• Diana Vernooij

Er zijn wetten in de maak die les geven over LHBTIQ op scholen verbiedt, dat zou propaganda zijn en kinderen recruterend.